Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀφρονιάρις ἐπίθ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρονιὰ* καὶ τῆς καταλ. *-ιάρις*.
Ἀφρονεμένος, ὃ ἰδ.

ἀφρονίμευτος ἐπίθ. *Λεξ.* Μ'Εγκυκλ. Πρω. Δημητρ.
Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **φρονιμευτὸς*<*φρονιμεύω*.
Ἐκεῖνος ποῦ δὲν *φρονίμεψε, δὲν ἔβαλε μυαλό*, δὲν ἔγινε φρόνιμος.

ἄφρονος ἐπίθ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.)
Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *ἄφρων*.
Ἀφρονεμένος, ὃ ἰδ.: *Τί ἄφρονος ποῦ εἶσαι! Νὰ μὴν εἶσαι ἄφρονος, γιατὶ θὰ σὲ δείρω!*

ἀφροντισιὰ ἡ, κοιν. *ἀφρουντ'σιὰ* βόρ. ἰδιώμ. *ἀφρουδ'δὰ* Ἴμβρ. *ἀφουουδ'δὰ* Σαμοθρ.
Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *ἀφροντισία*, ὃ ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀφρόντιστος*. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἰδ. ἀ- στερητ. **1 β**.
1) Ἔλλειψις φροντίδος, ἀμεριμνησία κοιν. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. στ. 1789 (ἔκδ. JSchmitt) «ἀφροντισίαν νὰ ἔχουσιν μὲ τὰ ὑποστατικά τους». Συνών. *ἀνοιασιά, ἀσυλλογισιὰ* **2**, *ξενοιασιά*. **2)** Ραθυμία, ἀμέλεια πολλαχ.: *Λιγδιασμένη, ἀκατάστατη, ἀνάμαλλη καὶ ξετραχηλισμένη, πολλὲς φορὲς μὲ τὴν κάλτσα πεσμένη ἀπὸ ἀφροντισιά, ὥστε σοῦ φαινότανε γυμνὴ καὶ λίγη γάμπα* ΓΞενοπ. Κακὸς δρόμ. 15. Συνών. *ἀμελάγρα, ἀμέλεια, ἀμελησία, ἀμελιά, ἀραθυμιὰ* **1**.

ἀφρόντιστα ἐπίρρ. ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 62, Τραγούδ. πατρ. 15 καὶ Ὕμν. Ἀθην.² 22.
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀφρόντιστος*.
Χωρὶς πολυπραγμοσύνην, ἀμερίμνως: *Καὶ τόσο γκαρδιακὰ κι ἀφρόντιστα χαιρόμουνα, ὅσο ποτὲ δὲ μοῦ ἀπόλειψε 'ς τὸ πανηγύρι μέσα τὸ θεότρελλο ὁ στοχασμὸς τοῦ ἄντρα μου* Τρισεύγ. ἔνθ' ἀν. || Ποιήμ.

Καὶ τὸ φλωρὶ ἀφρόντιστα σκορπᾷ γιὰ λεημοσύνη
Τραγούδ. πατρ. ἔνθ' ἀν.

Θὰ πολεμήσω ἀκούραστα κι ἀφρόντιστα θὰ πέσω
καὶ τὴν πατρίδα μιὰ φορὰ μεγάλη θὰ τὴν κάμω
Ὕμν. Ἀθην². ἔνθ' ἀν. Συνών. *ἀμέριμνα, ἄνοιαστα* **1**, *ξένοιαστα*.

ἀφρόντιστος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀφρόντιστος*.
1) Ὁ μὴ πολυπραγμονῶν, ὁ μὴ φροντίζων, ἄφροντις κοιν.: *Ἀφρόντιστη νεότη. Ἀφρόντιστα νεᾶτα* κοιν. || Φρ. *Ἀφρόντιστο τραγούδι* (τὸ ὁποῖον τραγουδᾷ τις μὲ πλήρη ἀμεριμνησίαν) ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωὴ² 181. Συνών. *ἀδιανόητος, ἀμέριμνος, ἀνέννοιος* **1**, *ἄνοιαστος* **1**, *ξένοιαστος*. **2)** Ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐφρόντισε ἢ δὲν φροντίζει τις, ὁ μὴ τυγχάνων φροντίδος, ὁ παραμελούμενος *Λεξ.* Πρω.: *Δουλειὰ ἀφρόντιστη. Νοικοκυριὸ ἀφρόντιστο.*

ἀφροντυμένος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τοῦ *ντυμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *ντύνω*.
Ὁ λευκὰ καὶ ἐλαφρὰ ἐνδεδυμένος, ἐπὶ τῶν μοιρῶν: *Οἱ μοῖρες εἶναι πεντάμορφες κι ἀφροντυμένες.*

ἀφροξυλάνθη ἡ, Ζάκ. Κέρκ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφροξυλάνθι*.
Ἀφροξυλιά, ὃ ἰδ.

ἀφροξυλάνθι τό, Κρήτ. *'φροξυλάνθι* Ἤπ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Βυτίν. Καλάβρυτ. Λάστ.) κ.ἀ. *'φρουξ'λάνθ'* Ἤπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Εὐρυταν. Λεπεν.) *'φροξύλανθο* Ἤπ. (Πρέβ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφροξυλιὰ* καὶ *ἄνθος*.
Τὸ ἄνθος τῆς *ἀφροξυλιᾶς*, ὃ ἰδ. Συνών. **ἀφροξυλολούλουδο*.

ἀφροξυλιὰ ἡ, Κέρκ. Κρήτ. Πελοπν. (Οἰν.) — *Λεξ.* Βλαστ. *'φροξυλιὰ* Ἤπ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Κορινθ. Λάστ. Οἰν. Φεν.) κ.ἀ. — *Λεξ.* Βλαστ. *ἀφρουξυλιὰ* Στερελλ. (Φθιῶτ.) *'φρουξυλιὰ* Ἤπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. Θρᾴκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *'φρουξ'λιὰ* Εὔβ. (Στρόπον.) Ἤπ. (Ζαγόρ.) *ἀφοξυλιὰ* Εὔβ. (Κάρυστ.) Θρᾴκ. (Σηλυβρ.) Κέρκ. Λευκ. *ἀφουξ'λιὰ* Λέσβ. Μακεδ. (Πάγγ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *'φουξυλιὰ* Θρᾴκ. (Ἀδριανούπ.) *'φουξ'λιὰ* Στερελλ. (Εὐρυταν.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *ξύλο* κατὰ τὰ εἰς *-ιὰ* ὀν. φυτῶν. Οἱ ἄνευ τοῦ ρ τύποι κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. *κουφοξυλιά*.
Τὸ φυτὸν ἀκτὴ ἡ μέλαινα (sambucus nigra) τῆς τάξεως τῶν αἰγοκληματωδῶν (caprifoliaceae), ἡ τῶν ἀρχαίων ἀκτὴ μὲ κλάδους σπογγώδεις (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 ⟨(1929/30⟩ 204). Συνών. *ἀλαφροξυλιά, ἀντριάνος* **2**, *ἀφροξυλάνθη, κουφοξυλιά, σαμποῦκος*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Φροξυλιὰ* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μαζαίικ.) *Φρουξ'λιὰ* Στερελλ. (Παρνασσ.) [**]

ἀφροξυλένιος ἐπίθ. ἀμάρτ. *'φρουξ'λένιους* Ἤπ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφροξυλιὰ* καὶ τῆς καταλ. *-ένιος*.
Ὁ ἀπὸ *ἀφροξυλιὰ* κατεσκευασμένος: *'Φρουξ'λένιου φ'σούβ'* (φυσούνι).

* **ἀφροξυλήθρα** ἡ, *'φροξυλήθρα* Πελοπν. (Μάν.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφροξυλιὰ* καὶ τῆς καταλ. *-ήθρα*.
Τὸ φυτὸν ἀκτὴ ἡ χαμαιακτὴ (sambucus ebulus) τῆς τάξεως τῶν αἰγοκληματωδῶν (caprifoliaceae). Συνών. *βρομοῦσα*. [**]

***ἀφροξυλολούλουδο** τό, *'φρουξ'λουλέλ'δου* Στερελλ. (Αἰτωλ.).
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρόξυλο* καὶ *λουλούδι*.
Τὸ ἄνθος τῆς ἀφροξυλιᾶς. Συνών. *ἀφροξυλάνθι*.

ἀφροπαράγαδο τό, Πελοπν. (Μεσσ.) — *Λεξ.* Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *παραγάδι*.
Εἶδος παραγαδιοῦ ἐπιπλέοντος πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου πρὸς ἁλιείαν *ἀφροψάρων*.

ἀφρόπετρα ἡ, *Λεξ.* Ψύλλ. Αἰν.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *πέτρα*.
Λίθος μαλακὸς καὶ εὔθρυπτος, κίσηρις. Συνών. *ἀλαφρόπετρα*.

ἀφρόπλακα ἡ, Ἤπ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ *πλάκα*.
Λευκὸν μάρμαρον οἰκοδομῆς.

ἀφροπλασμένος ἐπίθ. πολλαχ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀφρὸς* καὶ τοῦ *πλασμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *πλάθω*.
1) Ὁ οὕτω πλασμένος ὥστε νὰ φαίνεται ἀφρώδης *Λεξ.* Δημητρ.: *Ἀφροπλασμένο γλύκυσμα.* **2)** Ὁ λίαν λευκόσαρκος καὶ ἁπαλός, ἁβρός, ὡραῖος, ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος πολλαχ.: Ποίημ.

Κυπαρισσένιο μου κορμὶ κι ὁλόχρυσα μαλλάκια,
δαχτυλιδένια μέση μου κι ἀφροπλασμένα στήθη
ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1, 235. Συνεκδ. καὶ ἐπὶ τοῦ κάλλους: Ποίημ.